

Mi az, amit mindenképp megváltoztatnál az oktatásban?

Tartalomjegyzék

Szent István Egyetem – Ybl Miklós Építéstudományi Kar.....	1
Széchenyi István Egyetem - Műszaki Tudományi Kar.....	5
Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar.....	12
Nyugat-Magyarországi Egyetem – Faipari Mérnöki Kar	13
Moholy-Nagy Művészeti Egyetem – Építőművész.....	15
Debreceni Egyetem – Műszaki Kar	16
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem – Építészmérnöki Kar.....	20
Budapesti Corvinus Egyetem – Tájépítészeti Kar.....	24

Szent István Egyetem – Ybl Miklós Építéstudományi Kar

- könyvtár bővítése, kölcsönözhető szakmai könyveket szeretnék (amik nem csak 1960-as kiadásúak)
- felesleges tantárgyak, motiválás
- nincs műhely, nincs rajzitanítás, életképes ismeretek nincsenek, aránytalan és haszontalan, felesleges tananyagok, továbbá az egész felsőoktatás elüszletiesedett, a hallgató másodlagos tényező, olyan tanár is van, aki amellett, hogy rosszindulatú, nem ért hozzá és nem is akar, a saját zárthelyién megbukna (mint ahogy egy küldött-bizottsági vizsgálaton ez meg is történt a mechanika tanszéken). Önképzésre sincs mód, mert a sok felesleges tananyag megosztja a hallgatók energiáját és emellett a TVSZ ill. hallgatói jogok semmibevétele mindennapos. Ezeket nem most találom ki: a mi szakunkon tavaly 2 BSC diplomázó volt, közben több száz építészhallgató jár...
- Összehangolnám az évfolyamokon a különböző szaktárgyakat, így sokkal gyakorlatiasabb lenne az oktatás - pl. családi ház tervezése+használatos szerkezetek és technológiák+statika+gépészet+költségvetés...
- A tervezés tárgyát jobban felosztanám, mint a műegyetemen: lakóépület, középület stb. Ezeket kisebb léptékben párhuzamosan is lehetne oktatni, nem pedig 1-1 félévnek kellene a különböző típusokról szólnia. Így lehetne csak kellő tudást/ rutint szerezni.
- Kisebb létszámú csoportokat indítanék, összehangolnám, hogy különböző tantárgyak keretében ne mondják el ugyanazt. Sokszor vannak átfedések a tárgyak között és azokat ismételtén egymás után elmondják, fölöslegesen.
- A tanszékek egymással való kapcsolatát, kommunikálását, valamint a különböző tárgyak valós fontosságának meghatározását és ebből következően a tárgyak felépítését.
- Legyenek keresztfélvélek.
- Első lépésként alapvető informatikai és technikai ismeretekhez segíteném tanárait, mert ez gyakran gond.
- Ésszerű fejlesztések, például hallgatói laborok létrehozása.

- Nagyobb fokú szakszifikációt... Építésként ugyanazt kell tanulnunk, mint az építősöknek mechanikából, ráadásul nekik alig van épületszerkezetük
- hallgató-orientáltabb hozzáállás, több tervezés, jobb felkészítés az "életre"
- egyes tanárok motiváltságát
- Adott szakirányon tanulók számára nem feltétlenül szükséges a tárgyak túl részletezett oktatása és kemény számonkérése (Pl. építész: mechanika). Emellett nagyon fontos ismeretek csak szabadon választható tárgyak keretében vagy még úgy sem sajátíthatók el az iskola falain belül.
- Sokkal több oktatáson kívüli szakmai program és évközi iskolai gyakorlat. Például falazási gyakorlat, építőanyagok alkalmazásának gyakorlata.
- Elsőéves tárgyak nem verseny-felvétele (stabil indulótudás). Szervezési problémák állandóak.
- A leadott / tanult anyag és a visszakérdezett anyag közti különbséget egyenlítőnem ki. Például vizsga / zh szintű feladatokat kéne oktatni, bemutató példák helyett.
- Gyakorlatilag nem tudok normálisan működő elemet felhozni az egyetememen. A tanszékek együttműködésének teljes hiánya, a legminimálisabb tisztelet hiánya a hallgatók felé, a tanárok totális értetlensége, sok esetben hozzá nem értése, nyitottság teljes hiánya új dolgok felé, a maradiság és elmaradottság, a mechanika és épszerk tanszék folyamatosan sérti a hallgatói jogokat vizsgákon, zárhelyiken, aránytalan a tananyag, építész szakon gyakorlatilag a tervezés óra kapja a legkisebb hangsúlyt az órák számát tekintve, emellett egy-egy mechanika vizsga brutálisan nehéz, a bukási arány szándékosan 90% fölött tartva. Éptörin szintén ellenőrizetlenül, önkényesen mennek a buktatások. Az már önmagában mindent elmond, hogy BSC szakon idén 2 azaz kettő ember diplomázik. De hosszan lehetne folytatni a sort.
- Több gyakorlatot építenék bele a tanulmányokba.
- Több időt, energiát arra, ami tényleg a szakmáról szól, a "felesleges" tárgyak óraszámát csökkenteni, azaz országos szinten a tantervet frissíteni. Engedni kellene a sokkal hatékonyabb csapatban dolgozást, workshopokat tartani, és ezeknek kiszolgáló műhelyeket, laborokat biztosítani.
- A keresztfélévek hiányában éveket lehet csúszni, és az ígért (bsc, eu stb...) egyetemeken közti áthallgatás nem működik. (a műegyetemen megmondták, hogy az iskolánkból nem fogadnak senkit!)
- Elavult tananyag
- a tanárok segíthetnék kicsit jobban a diákok munkáját feltöltött anyagokkal, előadások kivonatóval stb
- A tanszékek közti kommunikációt javítanám. A szakirányokhoz mérten hangsúlyoznám a bizonyos tárgyakban való elmerülést, követelményeket. A tantárgyi kiírásokat szigorúan betartatnám az intézmény dolgozóival is. A tantárgy felvételt csak akkor engedném meg, ha végleges órarendek kialakultak, és minden szak számára kiírnám az adott időpontot - nem pedig hetekig ültetném őket a neptun előtt. (a tanulmányi szabályzat betartása....) Kicsit lehetne aktualizálni az egyes tananyagokat, az építőipar fejlődésének arányában. A CAD-es oktatás színvonalát erősen emelni kellene.
- Tanár-diák színvonalát változtatni, mert vannak értelmetlen dolgok ami semmi köze a szakmához.
- Erősebb központi irányítás, szabályozott tanszékek, több gyakorlat, több segédanyag, jegyzet, vázlat, több tanár, hogy kisebb létszámú gyakorlatok legyenek.

- BSC-n belül miért van szakirányválasztás???? Gyakran vannak olyan tanárok, akik kinéznek maguknak bizonyos embereket, akik a többiekkel szemben előnyökben részesülnek. Olyanra gondolok itt, hogy attól még, hogy valaki jól néz ki, csinos, miért van nálam előnyösebb helyzetben egy férfi tanárnál? (legtöbb esetben szakmailag jobban elfogadott, idősebb oktatóknál divat ez... sajnos) Mondjuk ezek a hallgatók szerintem később csak hátrányban fognak emiatt részesülni.
- Sokkal több olyan órát kéne tartani, mikor kötelező jelleggel kimegyünk építkezésekre, és "megfoghatjuk" miről tanulunk... Nálunk jóformán ilyen nincs.
- Több előadást csinálnék egy tárgyból, mert sokszor nem férek be a nagy előadóba. Illetve a konzultációk internetre való kiírását kötelezném a tanároknak, mert röhejes, hogy egyes oktatókat úgy kell keresni, mert sehol sincs jelen az iskolában és az interneten sem.
- gyakorlatiasabbá tenném
- A gyakorlati oktatást, a tantárgyak egymásra épülésének sorrendjét, a tantárgyak témáját (más megközelítésből kellene tanítani a mechanikát, az épülettervezést és még sok mindent.)
- A tanítási időn kívüli munka kereteit (terem, eszközök) is biztosítani kellene, ez ebben a szakmában iszonyú fontos lenne. És csapatmunkában kellene dolgozni, segíteni kellene az építész-építő-menedzser team-ek kialakulását.
- Tantermek és előadók száma :) Mechanika oktatásbeli változtatása (inkább gyakorlatias, kísérletezősebb mechanika gyakorlatok, mint számolás. Abból én kevesebbet értek).
- Az előkövetelmények és a tárgyak egymásra épülése sokszor lehetetlenné teszi a haladást. A mi karunkon az építészettörténet túllihegése és az építészek mechanikával történő kegyetlen sanyargatása tartja vissza a hallgatók nagyon jelentős részét. Karunkon elavult az épületgépészet-oktatás, maradi, lejárt technológiákat tanulunk, pedig napjaink épületeit és egyben építészetét is egyre nagyobb mértékben határozza meg a gépészet. A mai információ áradatban pontos és naprakész tudásra van szükség, mely elsősorban a tanárok felkészültségének függvénye. Ahhoz, hogy jó szakemberek és felelősségteljes építészek hagyják el az egyetem falait, többek között az eszmeiség fontosságára, a realitás feldolgozására és kezelésére, kutatásra, folyamatos aktív szakmai tevékenységre van szükség. Az oktatásnak erre kellene koncentrálnia, és ösztönöznie a hallgatókat.
- legyen nálunk is komoly komplex, elég nagy segítség lenne a diplomához; fiatalabb, a mában élő tanárok; ösztöndíj rendszer; utánkötetés; kutatási lehetőségek
- Az első félév során legyen jobban átvezetve a szakmai fogalmak elsajátítása, aminek hiánya miatt gyakorlatilag az évfolyam 80%-a már egy félév után egy évet csúszott épületszerkezetekből.
- Kevesebb hallgatót vennék fel, mert sokaknak nincs meg a motiváltságuk, képességük az egyetem elvégzéséhez, és ez rombolja mások közérzetét. Alaposabban figyelni a HÖK tevékenységét, bár az utóbbi években fejlődést tapasztalok ezen a téren is. Mindenképp szükség lenne az MSC képzésre. Az épület karbantartása, feldíszítése akár olcsó eszközökkel, diák segítségével.
- Manapság nyelvtudás nélkül nem sokat lehet kezdeni. Fontosak lennének olyan tárgyak, amik kötelezőek, de választhatnák, hogy milyen nyelven hallgatom, vagy több szakmai nyelv. Pl. a 4 kötelező félévű nyelvtanulás sem a legalaposabb és nem minden tanár tart kifejezetten szakmai nyelv órákat, lényegében nyelvi tea-délutánokat tartanak. Sokkal erősebb nyelvórákra lenne szükség! Szakmai nyelvre!
- Mindenképpen kisebb létszámú tanköröket hoznék létre. Konzultációra szinte lehetőség sincsen. Sokkal több olyan tantárgyat hoznék létre (akár szakkör formájában is), amely kizárólag a tervezői programokra tanít meg. Szerintem ezekkel az iskola nagyon keveset

foglalkozik. Elvárják, hogy használjuk a programokat, de nincs lehetőség (ingyen!) megtanulni őket. Ebben a HÖK anyagi támogatását is lehetne kérni.

- Nem erőltetnék olyan tárgyakat a hallgatókra, aminek sok hasznát nem fogják venni a szakmában és éppen ezért nehezen is tanulják. Ugyanakkor a mai kornak megfelelő tudás elsajátítására nincs sok lehetőség, ezért nem látom értelmét, hogy ÉPÍTÉSZ hallgatóknak ÖT félév mechanika, míg EGY félév számítógépes tervezés van.
- Több csapatmunka, személyesebb légkör hallgató és tanár között, valamint kevesebb neptun kód és több név hogy ismerjük egymást, lássunk másokat.
- a BSC-s rendszer úgy el van rontva, ahogy csak lehet, ha lehet mindent megváltoztatnék, továbbá a tanárokkal megíratnám minden félév elején az adott félév zárthelyi dolgozatait, amelyik tanár nem menne át, az abban a félévben nem kezdhetné meg a tanítást abból a tantárgyból, így kevesebb tanár lenne, de azok legalább értenének ahhoz, amit próbálnak tanítani.
- A BSC-s rendszer egyik lényege az átjárhatóság lenne, sajnos a valóságban egyik karra sem lehetséges az átjárhatóság, még azonos szak mellett sem!!!!!! Akkor mi értelme van?!
- A gyakorlatok és az előadások egymáshoz való viszonyát.
- Azt, hogy az iskolában gyakorlatokon töltött idő is "előadás" a valóságban és a munkát teljes mértékben otthoni körülmények között kell elvégezni. Viszont ehhez mindenkinek magával kellene cipelnie az eszközeit akár naponta, tárolásra az iskolában nincsen hely...
- egységesebb számonkérés bevezetése; a rajz leadások időpontját kitolnám a vizsgaidőszak végéig vagy legalább közepéig; a fentebb már említetteket mindenképp kiegészítve, hogy a mechanika tanulmányokat ne együtt az építőmérnökökkel tanuljuk, hiszen nekik ez a fő tananyaguk, nekünk pedig nem ilyen fontos, hiszen statikus nélkül semmit nem tehet az építész. természetesen mechanika ismeretekre szükség van, csak nem feltétlen építős szinten.
- Magasabb képzettségű oktatók kellene.
- Egy tanárra kevesebb diák jusson, több idő legyen konzultációra, elérhetőek legyenek a tanárok. A tanár leadott anyaga és a gyakorlati feladatok összhangja. Érthető legyen néhány tantárgy feladatainak levezetése.
- modernebb oktatási eszközök, az igényeket kiszolgáló erősségű és mennyiségű számítógép, több nyelvi oktatás, más nyelvek oktatása, indokolatlan előkövetelmények.
- Időbeosztás...
- Több csoportmunka.
- több szakmai tárgy kellene, építéslátogatások stb. a hallgatók és a tanárok közötti kommunikáció fejlesztése
- az oktatók hozzáállása a hallgatók felé, többek között a tananyagok/jegyzetek elérhetőségét és minőségét, tanár-diák kapcsolatot, és a kőkorszaki módszerekhez való ragaszkodást felválthatná a 21. századi technikák oktatása
- Jó lett volna, ha a tantervet úgy állítják össze, hogy megfelelően épüljenek egymásra a tárgyak - szakirányok nélkül - és nem utólag kellett volna előkövetelményeket változtatni, eltörölgetni. Néhány tanárt is lecserélnék.
- több gyakorlati munka, szemléletesebb oktatás; nyomtatott lecke-könyv megszüntetése (csak neptun); fiatalabb, motiváltabb, segítőkészebb tanárok, vagy tapasztalt, de egyben az új dolgokra is nyitott tanárok, korszerű technikák ismertetése (nem 30 éves szabványok alapján számolni...), a diákok szakmai érdeklődésének felkeltése érdekes programokkal (nem lehetetlen időpontokban); teljesíthetőbb követelményrendszer (tesztek jellege, rajzok

mennyiségi elvárása), több hangsúlyt fektetni a kreatív tárgyakra, a kreatív gondolkodásmódra ösztönző kurzusokra (tervezés) és kevesebbet a száraz, elméleti tudásra (mechanika, gépészet, fizika); ne lehessen kötelezővé tenni előadásokat a félév közepén (főleg ne késő estieket)

- Projekt jellegű oktatásra kéne áttérni a szétördelt tantárgyak külön-külön kezelése helyett. A lexikális tudás forszírozása helyett kutatói tevékenységekre, valamint az információ-tömegben való eligazításra lenne szükség.
- Csoportmunkára kéne nevelni a hallgatókat, ebben - világszerte köztudott - gyengék vagyunk, márpedig a való életben erre nagyon nagy szükség lesz.
- Külön kellene választani a kísérleti jellegű illetve az elengedhetetlenül kötelező feladatokat, életszerű példákat kéne végigvezetni a tananyagon belül.
- Elavult tudományanyag helyett haladni kéne a korrallal: korszerű gépészeti ismeretek, a töménytelen képletes számolások helyett statikai programok kezelése, számítógépes grafikai ismeretek magas szintű képzése, esztétikai nevelés - csak, hogy néhányat említsek.
- Több gyakorlati lehetőséget biztosítanék, mondjuk pl. egy építkezés helyszínén mi hogyan történik

Széchenyi István Egyetem - Műszaki Tudományi Kar

- Ésszerű (szak)képzés. Csak a szakhoz tartozó tárgyak. És az ezekhez tartozó ésszerű, racionális számonkérés. Zh-k, előadások, gyakorlatok emberi időpontban. Ne hajnalban és este! Tisztelet a túlnyomó kivételnek. Továbbá: szociális gyakorlat, szociológia, matematika, jog, filozófia... Geotechnika, geoinformatika, tartók tervezése szükséges a tervező építészeknek? Építősnek az lehet. Miért indítottak BSc-n építész (tervezői) szakirányt, ha (már) nem lehet felvenni? Ha alacsony létszámban lehetett felvenni? De be is zárták azt, mondván: zsákutca. A BSc építész képzés NEM reális, NEM ésszerű. Túl sok töltelék tárgy. Főiskolai, egyetemi reálisabb volt.
- Mechanika :)
- Tantárgyak egymásra épülése; Gyakorlati képzés; Tervezéses tantárgyak követelményei, elbírálása;
- Nincs ilyen.
- Bizonyos oktatók motiváltságát, illetve a gyakorlati órákat előnyben kéne részesíteni.
- Kevesebb olyan tárgy, ami nem kapcsolódik az építészethez (közgazdaságtan, jogi tárgyak)
- A tartószerkezeti tantárgyak követelményrendszerét visszább venném, kevesebb hangsúlyt fektetnék rá. Egy áttekintő oktatás fontos, de szerintem nem kéne olyan fokon az építésmérnököktől számon kérni, mint az építőmérnököktől.
- Nincs problémám az oktatás színvonalával.
- A szabad légkör, amibe a hallgatók kerülnek ahogy kiszakadnak a szüleiktől, és nem járnak órákra - valahogy megpróbálnám őket rákényszeríteni h tanuljanak.
- A gyakorlati elbírálást.
- Jobban szankcionálnám azt, ha valaki nem jár be az órákra, csak felveszi a tárgyat.
- Túl sok olyan tantárgy van, ami nem, vagy csak közvetetten kapcsolódik az építészethez. Ezeknek a tantárgyaknak a száma túl nagy az építészeti/tervezési tárgyak rovására. Véleményem szerint a túl elméleties, nem lényegretörő oktatás általánosságban jellemző a magyar felsőoktatásra. Ezen mindenképp változtatni kell.
- Tárgyi feltételek

- A szakmai és szakmától távolálló tárgyak arányát (gondolok itt a jognak számunkra érdektelen részeire például)
- De ugyanakkor akad egy-két konzulens, akinél nagyon magas a bukás arány, ami nem biztos, hogy csak a hallgatók hanyagságából adódik.
- több bevezető tantárgy, gimnáziumból jötteknek, de a szakközepeseknek is, nagyon mély a víz, amibe első héten dobnak. motiváltabb tanárok, több konzultáció, rugalmasabb határidők. hangsúlyosabb szakirányok (ne csak 4-5 tantárgyban térjen el a képzés). szórótantárgyak induljanak keresztfélévben! vicc az, hogy 1 év a csúszás mondjuk egy mechanika bukással (ami kb 80%-os), ezért van az, hogy a 300 fős 1. évfolyam ellenére 900-an vannak mechanika 1-en.
- ÉPÍTŐ jellegű kritikák; kevesebb arcra kapott osztályzat jó lenne;
- Több gyakorlati tapasztalatra van szükség, nem elég papíron látni, mit tervezünk, miből tervezünk. Több szakmai kirándulás, gyár- és építkezéslátogatások.
- A gyakorlati oktatás színvonala nem megfelelő. Illetve sokszor, több témakörben remekül megtanítják a száz évvel ezelőtti technikát, de az aktuális dolgokról, megoldásokról nem esik szó. Pedig ez elengedhetetlen lenne ahhoz, hogy a napi gyakorlatban hasznosan tudjunk tevékenykedni. A aktuális technológiákon kívül, az anyagismeretet tartom elengedhetetlennek.
- tapasztalatom szerint néha hiányzik pl. egy tervbeadás értékelése utáni értékelés a hallgatók felé. egy-egy félév során folyamatos konzultáció és köztes tervértékelés után a végleges tervek után már nincs oktatói vélemény, csak számokban. szerintem sokat jelentene a hibák megfogalmazása, felismerése, javaslatok.
- A féléves rendszerhez ragaszkodást a mechanika tárgyakból. Szerintem nem megfelelő óraszámban és kevés gyakorlattal kapjuk a mechanika oktatást. Egy mérnöktől jogosan elvárható az alapos, mindent lefedő szaktudás, amit mechanikából a 3 félév alatt nem nagyon lehet elérni. Ha ragaszkodunk a fél éves rendszerhez, akkor a tananyagot kéne több részre osztani és több féléven keresztül tanítani. Mondom ezt úgy, hogy elektrotechnikusi végzettségem van és OSZTV döntőben szerepeltem, szóval szerintem nem az én számolási tehetségemmel van a probléma, csak minden típusfeladatból egy példát látva nehéz olyan rutint szerezni, hogy mindent ki tudjak számolni. Például a testvérem gépészmérnök, 6 évig tanult mechanikát, és ez idő alatt kevesebbet tanult a mechanikából, mint én egy félév alatt, de azt olyan szinten tudja, hogy bármit meg tud oldani.
- Bizonyos tantárgyak nem kapnak szerintem megfelelő hangsúlyt, például az építéskivitelezés, épületfizika, épületgépészet.
- Nincs ilyen dolog.
- Gyakorlatiasabbá tenném az oktatást, a jelen elméleti oktatás mellett. Valamint a tananyag frissítése sem ártana (fejlődni az új technikákkal)
- Több tapasztalati gyakorlatot szeretnék.
- A szerkezetes tantárgyak építészközpontúbbak lehetnének, nem kellene ennyire részletesen tanulnunk a számolásokat. Inkább egy alaposabb rálátásunk lehetne a szerkezeti dolgokra, amellyel a tervezés folyamán gyorsan és magabiztosan tudnánk a szerkezet megfelelőségét ellenőrizni.
- Nagyszámú csoportokat!!!
- Nem látok akkora problémát az oktatásban, mely feltétlenül változtatásra szorulna. A szerkezeti tanszék által oktatott órák számát és követelményét tartom magasnak, ennek a csökkentésén gondolkodnék el.

- Ne legyen ekkora különbségtétel az osztatlan és osztott képzések között. Elsősorban az oktatók (és hallgatók) hozzáállásán kéne változtatni. Attól hogy valaki BSc-s, még nem feltétlenül rosszabb, csak más...
- A hullámzó feladateloszlást, valahogyan egyenletesebben lehetne a leadásokat teljesíteni, több időt hagyva a pontosabb megoldások megszületéséhez.
- kötelező tanulmányi kirándulásokat kellene szervezni
- Több segédanyagot kellene biztosítani.
- A Tartószerkezeti Tanszék, Épületszerkezettan Tanszék
- Sok helyen az elmélet helyett jobb lenne gyakorlatban látni a dolgokat.
- óraszámok
- Az egész építész képzést!! Beleérve a bolognai rendszert!
- A tervezési tárgyakra - lakóépülettervezés, középülettervezés, ipari és mezőgazdaságiépülettervezés - nagyobb hangsúly fektetése.
- nagyobb hangsúlyt fektetnék a rajzolásra, ezalatt elsősorban a gépi rajzolást, programok ismeretét és használatát értem, valamint a tartószerkezeti tárgyakat, ahogy már említettem, szemlélet orientáltabbá tenném
- A prezentációkon ne csak a negatív kritikát mondják el.
- A BME-vel szemben a győri építészképzés óriási előnye az felvettek alacsonyabb száma, mellyel sokkal barátságosabb közösségek alakulhatnak ki, a konzultáción egy építészre, tanárra jutó kevesebb diák nagyobb figyelmet kap. Azonban a túlságosan alacsonyan tartott (kísérleti) létszám esetén a közösségekben kevésbé alakulhat ki egészséges versenyszellem, valamint még inkább kiveszik a lehetősége, hogy valakit alkalmatlannak minősítsenek tanulmányai során.
- bizonyos dolgokat nem a megfelelő időben tanítanak, például rajzoktatás során építész grafikával akkor foglalkozunk, amikor már géppel rajzolunk
- Véleményem szerint felesleges a sok töltelék tárgy, pl: jog, filozófia, közgáz, stb. Helyette tanulhatnánk valami értelmesebbet is, aminek hasznát vennénk a diploma megszerzése után. Ezen kívül szerintem néhány tantárgy követelményrendszerét is meg kellene változtatni (mechanika elég húzós, alig mennek át a tárgyból minden évben, épszerkből szerintem teljesen felesleges az írásbeli vizsga, a gyakorlat kellene, hogy lényeges legyen tervezési tárgyakból nem pofára kellene osztályozni és reális követelmények felállítani, hiszen nem a képzőművön tanulunk, hanem építészmérnöki szakon.)
- A korábban hangsúlyozott gyakorlati szemlélet beépítése, hogy is lehet kompromisszumokkal is megfelelő színvonalú építészetet itthon létrehozni
- Erősebb tervezésméleti alapok.
- Jó konzulensek kellene, de nagyon!!! A Bsc képzésben résztvevők egyértelműen hátrányban vannak az osztatlan képzésben résztvevőkkel szemben. Jóval nagyobb a presztizsük az oktatók körében. Ez annak fényében különös, hogy osztatlan képzésre kiváló felvétellel lehet bekerülni, de ez nem jelent automatikus tehetséget is!!! Szükségesnek tartom az oda-vissza átjárás megoldását az osztatlan és bsc képzés között, ha már mindenáron elit képzést akarnak az osztatlanból. Mindenki járjon oda, ahová való...
- jó lenne, ha már az elején kiderülne, ha valaki nem alkalmas építésznek, s nem több év után az utolsó félévben tudatosítanak ezt az emberben, amikor már rengeteg időt és pénzt fordított a tanulmányaira, és semmiképpen nem akarja otthagyni az egyetemet. Ez által még 1-2-3-4 vagy ki tudja mennyi félévvel meghosszabbodik a tanulmányi idő, esetleg kiderül, hogy valaki nem tudja befejezni az egyetemet. Nem fair a diákokkal szemben, hogy éveken

át hitegetik őket, majd mégsem tudnak diplomát szerezni.

- Azon jó lenne változtatni, hogy a tartószerkezeti tantárgyak oktatása nekünk építészeknek, ne azonos tantervvel és követelményrendszerrel működjön, mint az építőmérnököknek.
- a kevésbé fontos tárgyak helyett épületlátogatás, illetve kivitelezők által tartott előadások.
- Tartószerkezeti tantárgyak oktatási tematikáját és oktatásmódját.
- Kevesebb tartószerkezeti tantárgyra lenne szükség véleményem szerint. Ugyanakkor az Épületszerkezettant aktuálisabbá kéne tenni, valamint a számítógépes prezentációt (pl.: látványok) is jó lenne oktatni.
- az órák rendjének összhangja
- A tartószerkezeti és tervezési tárgyak arányát.
- Én csupán azt javasolnám, hogy több építőanyagok előállításával foglalkozó gyár megtekintésére legyen alkalmunk.
- épületszerkezettan naprakész oktatása, tartószerkezeti oktatás összhangja az építészeti és épületszerkezeti / tervezői feladatokkal
- A régi technológiák ismertetésének visszaszorítása, az újak előtérbe helyezése
Ne legyen a Neptun-rendszer mindenek felett
- előnyös változás lenne a feladatok értékelése a megvalósításuk realitása szemszögéből is
- Az egy (építész)hallgatóra jutó képzési összeget kellene jelentősen megnövelni, hogy az adott képzési intézménynek több lehetősége legyen külföldi előadókat meghívni, konferenciákat szervezni, költségesebb oktatási technikákat használni.
- A tárgyak egymásra épülését
- Több lehetőség mechanika, műábra, tartók gyakorlatra.
- A tervezési tárgyak még inkább előtérbe helyezése.
Az építészettel szorosabban összefüggő választható tantárgyak bevezetése.
- A tárgyak egymáshoz való jobb kapcsolása.
- A fő tárgyakat keresztfélévben is indítanám.
- Több lehetőség választható tantárgyak felvételére. A NEPTUN javítása, sehol másutt nem ilyen gyenge.
- A 30 egyest eltörölném.
- Mai építészetről még több előadást lenne célszerű tartani. Belsőépítészetről több félévben, alaposabban tanítsák.
- Az igazságtalanságokat, a lenézéseket a tanárok részéről.
- Külön lehetne kezelni az építész és az építő hallgatókat a szerkezeti tárgyakból, így az építészek kaphatnának még olyan kiegészítő képzéseket, melyek még segíthetnék a diploma utáni elhelyezkedést, ill. a szabadon választható tárgyak listáját kibővíteném, mert ezek most még gyenge pontja a képzésnek.
- anyagismereti tárgyak beépülésének sorrendje, ezekre nagyobb hangsúly fektetése
- Több tanulmányi kirándulás kéne akár megépült épületekhez, jó lenne több építkezést látogatni, de elsősorban tüzépekre, építőanyag-gyártókhoz kéne elmenni közelről megismerkedni az építőanyagokkal, hogy ne rajzolhassunk épszerken butaságokat!
- Nincs ilyen.
- kevesebb műszaki tárgy
- kicsit kisebb terhelés; kevesebb tartószerkezeti tantárgy gyakorlatiasabb, koncepcionális szemlélettel; hosszabb kötelező szakmai gyakorlat; tervezési tárgyaknál részletesebb/követhetőbb értékelés (ne csak egy jegy legyen kiírva a hirdetőre, hanem legalább néhány soros magyarázat)

- A műszaki tárgyak oktatását tartom elavultnak. Elsősorban azzal van problémám, hogy a mechanika tárgyak értelmetlenül nagy hangsúllyal szerepelnek a képzésünkben. Emellett például a szabadkézi rajz oktatása nevétségesen eltörlődött.
- rengetegen vagyunk egy évfolyamon, nincs idejük a tanároknak hatékonyan foglalkozni velünk.
- a kevésbé lényeges (választható) tárgyakra kisebb hangsúlyt helyeznék, és inkább fektetném a nagyobb hangsúlyt a kötelező tárgyak színvonalának emelésére és azok gyakorlati órákkal való kibővítésére (az elméletben elhangzottak gyakorlati, kézzel fogható ismertetésére, bemutatására, levezetésére)
- Előbb elkezdenék foglalkozni a számítógépes tervezéssel.
- Több hónapos szakmai gyakorlat bevezetését. Angol nyelv kötelezővé tétele, amit csak akár egy felsőfokú nyelvvizsga válthat ki. Bizonyos tanszékek-tantárgyak tananyagának felülvizsgálata, sokszor elavult a tananyag, a módszerek, a mai szemléletről, lehetőségekről nem is esik szó. Számítógépes ismeret nagyobb súlyú legyen, photoshop (adobe suit), 3ds max esetleg még valamelyik modellezőprogram tantárgykénti bevezetése, ha nem is kötelező de legalább kötelezően választható tárgyként. Ezzel együtt az építészeti (digitális) prezentáció "oktatása".
- több gyakorlati oktatás, technológiai újdonságok bővebb oktatása
- Gyakorlatiasabbá kéne tenni, a hallgatónak meg kéne jobban ismerkedniük az építkezésekkel, az adminisztrációs dolgokkal, az épületszerkezettan gyakorlati oldalának megismerését is fontosnak tartanám, illetve a tervezési feladatból lehetne egy teljesen élethű feladat megoldása, a csapatmunka fejlesztését is fontosnak tartom.
- Több konzultációs lehetőség.
- ArchiCad oktatást korábban elkezdeni, építészeketől kevesebb tartószerkezeti tárgyat. Több szakmai gyakorlat.
- A kiegészítő tárgyak szükségességének bírálata. Vannak olyan tárgyak, melyeket nem lenne szükségünk tanulni, vagy nem akkora óraszámban, viszont ezzel helyet lehetne adni speciális (csak építészeket érintő) tárgyaknak.
- Egyes tanárok diákokhoz való hozzáállását.
- a képzés szempontjából kevésbé fontos tárgyak hanyagolását, legalábbis kevesebb óraszámban, kisebb súllyal történő oktatását.
- Kevesebb töltelék tantárgy (pl. jog, közgáz, stb.)
- több szemléleti oktatást csinálnék terepen
- Ellenőriztetném az oktatókat, ill ha egy oktató ellen sok a panasz, felülvizsgálatnám az ügyet. Továbbá lehetőséget adnék rá, hogy a hallgatók felléphessenek a jogaikért. Erre azért lenne szükség, mert egyes oktatók teljes mértékben visszaélnek a helyzetükkel ("hatalmukkal") és néhány másodperc alatt változtatnak meg életüket (nagyon sok esetben kitalált okok miatt). Amennyiben az oktatóknak az a problémája, hogy egyes konzultációkon sokan vagyunk, és emiatt nem tud a hallgatókkal komolyan foglalkozni, szigorítanám a felvételi körülményeket. Esetleg, amennyiben ez nem megoldható, a féléves feladatokat, ne csak egy tanár értékelje, hanem a tantárgy kereteiben dolgozók összesen. Így talán elkerülhető lenne, hogy egyes tanárok hátsó szándékait kiküszöböljük.
- a tartószerkezeti tárgyak szisztematikusabb leadását, építész hallgatóknak!!! (melyek segítik a tervezést, a statikussal való konzultációt vagy bármit, amire egy leendő építésznek szüksége van a témakörrel kapcsolatban!)
- Kisebb szerepet szánnék a tartószerkezeti tárgyaknak, differenciálnám az építész és az

- építőmérnök képzést ezen tárgyakból. A választható tárgyak körét bővíteném, több vagy a szakmánkat érintő tárgyat, általános művészeti tárgyat (média, művészettörténet) indítanék.
- több gyakorlati órát kellene tartani, és több lehetőséget adni a fiatal hallgatóknak is arra, hogy komolyabb munkákkal foglalkozzanak
 - A fent említett gyakorlati helyek bővítésén kívül egyéb kivetnivalót nem találok a képzési formánkban.
 - Ne kelljen olyan tárgyakat felvenni, amik nem kötődnek szorosan a szakmai képzéshez
 - Jobban ellenőrizném a tanári cselekvést.
 - Az indokolatlan tantárgyak feleslegességét, melyek helyére rengeteg hasznosabb tárgy tanmenetbe építése lenne a megoldás. Mindemelett azt, hogy vannak tárgyak amiket más szakon lévő diáktársainkkal közösen tanulunk azonos feltételekkel. Ebben hibának gondolom, hogy nem azonos mértékben van szükségünk a tantárgyakban való elmélyülésre, Konkrét példával élve egy építőmérnök szakos hallgató azonos feltételekkel tanulja a tartószerkezeti tárgyakat mint egy építész szakos hallgató, s úgy érzem az oktatott anyag a két különböző szakmának más területeire , és más mélységekben való oktatására kellene törekedni.
 - Követelmények, és az oktatás színvonalának összehangolása. Jelenleg túl magasak a követelmények, az oktatás színvonala néhány esetben igencsak sok kívánni valót hagy maga után. Hosszabbítani kéne az alapképzést és egyes tárgyak oktatására nagyobb hangsúlyt kéne fektetni. Egyes bonyolultabb tárgyak tárgyalására több időt kéne fordítani.
 - Véleményem szerint vannak olyan tárgyak melyekre több időre lenne szükség. Egy tárgyat akár két félévre is szét lehetne választani, hogy jobban el lehessen mélyülni bennük.
 - A tartószerkezetek tantárgyat könnyíteném...
 - Hogy emberszámba vegyék a diákot. Ne csináljon a tervezés-tanszék segget a szájából!! Kiírják a tervezés szakirányt, és úgy állapítják meg, hogy az elindítható létszámnál eggyel kevesebb ember jogosult erre!?? Ha valakinek mégis sikerült a régebbiek közül tervezés-szakirányra menni, akkor nem csinálhat diplomatervezést, mert a tanszék nem vállalja el, ha külső konzulense van, akkor meg nem írják ki a tárgyat????
 - A motiválatlan, alacsony igényű hallgatók bekerülését az építőmesteri tanulmányok közé. Véleményem szerint a középiskola elvégzése után közvetlenül nem kellene fiatalokat engedni építészhallgatónak, csak bizonyos élet- és a szakmához szorosan kötődő munkatapasztalat megszerzése után.
 - Szűkíteném az erre a szakra felvettek létszámát. Szerintem aránytalanul sokan vagyunk, sajnos olyanok is, akik viselkedésükkel csak hátráltatják azokat, akik viszont időben képesek lennének elvégezni ezt a szakot.
 - Személyesebb oktató-hallgató viszony, több segítség az oktatók részéről. A régi elavult technológiák helyett az újak oktatása.
 - Az, hogy az oktatók még véletlenül se diszkrimináljanak egyes hallgatókat, értve ezalatt a pozitív és negatív diszkriminációt is.
 - Több szakmai tárgy oktatása
 - szerkezeti tárgyak tematikáját, mennyiségét
 - más, építész szemléletű tartószerkezet képzést javasolnék. Mi ne a részleteiben vesszünk el (amit utána nagy részt nem használunk) hanem pl. acélból ne a varratokban a feszültségmegoszlást tanuljuk (vagy ne csak azt) hanem azt, hogy egy csarnokban milyen jellegű tartókat használjunk. egyik szerkezet mivel jobb, mint a másik... ugyanígy vasbetonból. egy monolit vasbeton lemeznél mikor kell gerenda. esetleg ezek helyett mikor,

- mennyivel előnyösebb egy gerendarács... stb.
- mindenképpen fejleszteném az elérhető tananyagok színvonalát, aktualitását (kicsit vicces, hogy olyan könyvből kell tanulni, ami 1971-ben készült, és esetleg már egy évtizede nem használják a technológiát, illetve nem gyártanak bizonyos dolgokat, nekünk mégis azt kell tudnunk, nem a mai megoldásokat)
 - A nem szükséges dolgok számonkérésének intenzitása.
 - A tartószerkezetek, mechanika tantárgyak túl nagy hangsúlyt kapnak. Amivel nem lenne gond, ha valóban használható tudást nyújtanának. Az épszerknek szintén változnia kellene. Az a módszer, hogy a tábláról másoljuk évekig a rajzokat egy szintig hasznos. De emellett szükség lenne a 8. pontban már leírt módosításokra: építkezések látogatása, fotók vetítése.
 - Több konzultációs időpont, több gyakorlatiasság megkövetelése.
 - Elsősorban a konzervatív hozzáállást! Az "Ezt tervezed, mert ezt tanítom, és ilyet várok el" nem igazán fejleszti a kreativitást! Azt, hogy éreztessük a hallgatókkal, hogy nem osztatlan egyetemi képzésen vannak, szintén nem!
 - Létszám: itt mindenki bennmarad, nincs megválogatott társaság: településmérnök szakirány jelenleg azt jelenti: kerüljön oda az, aki máshova "nem elég". Holott az egyik legfontosabb szakiránynak kellene lennie! Ehelyett minden gyengébb tanuló, akár nem ide való is oda lett besorolva...:(
 - Kevés a csoportmunka, holott az életben többnyire így dolgoznak.
 - mechanika oktatás
 - kevésbé fontos tárgyakat hanyagolnám.
 - Úgy gondolom, hogy a kelleténél nagyobb hangsúlyt fektetnek a mechanika vonal tárgyainak számonkérésére és túl keveset például az építészettörténetre és a szabadkézi rajzra. Ezeket a tárgyakat is nagyon jó tanárok tanítják, de véleményem szerint nem elég szigorúak a követelmények. Nekem nem kellett megtapasztalnom, de hírből tudom, hogy az építész BSc képzés tematikája elég következtelen, kidolgozatlan. Ebből számos konfliktus keletkezett hallgatók, tanárok között, de még BSc-sek és osztatlanosok közt is, mivel előbbieik közül néhányan úgy érzik, hogy "futottak még" kategóriaként tekint rájuk a Tervezés tanszék. Ez a közös munkát is megnehezíti.
 - gyakorlatiasabbá kellene tenni az oktatást, munkakeresést segíteni
 - A túl hangsúlyos tartószerkezeti tantárgyak nehézségi szintjén változtatni. Több hangsúlyt fektetni a szabadkézi rajzolásra, és még több asszociációs és kreatív feladatot. Makett építési technikák elsajátítására, plasztikák készítésére, fényképészet és a digitális technika megismerésére több hangsúlyt kéne fektetni!
 - engedélyezném a tervek számítógéppel való elkészítését a kezdetektől. ha valaki ért hozzá, miért fecsérelje az idejét a kézi rajzolásra?! egyes, jelenleg nem mérvadó és felesleges tárgyakat törölnék a kötelezően teljesítendő közt, vagy olyan szintre emelném, hogy legyen értelme hallgatni (pl. a városépítéssel foglalkozó ágazat)
 - Több gyakorlati lehetőség.
 - Úgy gondolom, hogy a megfelelő alapok átadása után bárki tudja fejleszteni magát, érdeklődési körét kielégíteni.
 - Több szakmai gyakorlat.
 - Építész szakos hallgatóként a tartószerkezeti tárgyak tanrendjét és követelményrendszerét változtatnám. Élesebb határt állítanék az építőmérnök ill. szerkezeti szakirányos hallgatók tartószerkezeti tárgyainak oktatása és az tervezőmérnökök oktatása között. Természetesen

fontosnak és elengedhetetlennek tartom ezeket a tárgyakat és ismereteket, de nem ilyen súlyban.

- Az építészek külön tartószerkezeti, matematikai, ábrázoló geometriai oktatásban részesüljenek, ne összevonva a többi műszaki karral.

Pécsi Tudományegyetem – Pollack Mihály Műszaki Kar

- Számítógépek gyakrabban alkalmazása, makettezés mellőzése.
- szinte mindent
- A tanárok hozzáállásán kellene változtatni.
- Azt, hogy nagyon könnyen lehet éveket is csúszni az egymásra épülő tantárgyak miatt.
- A fontos tantárgyak, mint pl. az építéstechnológia, sokkal nagyobb hangsúlyt kapjanak a mostaninál.
- Több fizetést adnék a tanároknak, hogy ne legyenek motiváltak egyéb céljaikat az oktatási céljaik elé helyezni, legyen türelmük, ne legyenek leharcoltak, ne siessenek. Legyenek csapatépítők, és ne fáradt, mérges és türelmetlen munkatársak. Mert ez nem munka. Hivatás. (illetve lehetne, és tisztelet a kivételeknek, vannak azért)
- Ellenőrizni a tárgyi tematikákat és számon kérni az oktatókon is.
- Tanárok hozzáállása.
- Az előadásokon és gyakorlati órákon elhangzott ismereti anyagot szigorúan egymással párhuzamosan kellene oktatni.
- A tanulmányi osztály működése sok esetben körülményes.
- Ügyintézés, több gyakorlati oktatás.
- Sokszor kapunk olyan feladatot, amit kénytelenek vagyunk megoldani úgy, hogy elméleti oktatást nem adnak hozzá. Találjunk ki pl. egy nagy fesztávú csarnokszerkezetet anélkül, hogy bármit is hallottunk volna már erről. Minden órán osztályozó gyakorlaton számon kérték azt, amiről fogalmunk sem volt. A számonkérés legyen a leadott tananyaghoz igazítva!
- rendszerezettebb órarendre lenne szükség egyetemi szinten
- Bővíteném a kreatív foglalkozásokat. Sok felesleges órát átgondolnám, a tantárgyak egymásraépülését is teljes mértékben, mert nem átgondolt a jelenlegi rendszer. A tervezési konzultációkat is kibővíteném alkotókörökkel. Ehhez helyet kéne biztosítani, amire igen kevés lehetőség van.
- Túl sok a töltelék tantárgy, ami nem kapcsolódik a szakmához
- mindent
- Követelményrendszer betartásán változtatnék. Egy diák hiába szorgalmas, és hiába motivált, ha az oktatója nem veszi komolyan a saját tantárgyát sem. Egy idő után már a motivált diák sem fog olyan erőbedobással foglalkozni a tárggyal. Ezáltal az oktatás minősége romlik. sok diák fog kikerülni felszínes tudásanyaggal. Természetesen az iskola érdeme, hogy sokan végezzenek, de az is, hogy magas szintű oktatás folyjon az intézményben!
- A tervezés (szubjektív tantárgy lévén) gyakorlatvezetőinek egytől egyig tapasztalattal rendelkező, elhivatott személynek kellene lenni. Több tapasztalt építészt kérnék fel konzulensnek egy-egy tárgyhoz.
- Magasabb szintű művészeti képzés, az osztatlan és mérnöki szakokon, ugyanis visszatértünk

a 70-es években annyira elbaltázott erős műszaki vonalra, míg az építőművészeknek - habár magas művészeti szinten dolgoznak - mérnöki, műszaki tudásuk elhanyagolható, félelmetesen silány. Korszerűbb oktatási eszközök bevezetésére lenne szükség, életszerűbb feladatok, módszerek, példák bemutatása, megkövetelése. Egy modern oktatási tankönyvcsomag összeállítása a már agyonlábjegyzetezett, csak antikváriumokban fellelhető, már 100 éve is kihaltak számítógépes technikákat bemutató Gábor könyvek helyett, a modernebb technikákat előtérbe helyezve, nem pedig ... "a szocialista mérnökképzés, és építésznevelés... illetve... a szocializmus építésének hatalmas és egyre növekvő feladatai megoldásához... szocialista építészekre van szükség"...

- Több gyakorlat, gondolkodás, beszélgetés.
- lelkes oktatók, akik személyeskedés és beskatulyázás nélkül foglalkoznak a diákokkal, legyen műhelymunka, közös dolgozótér kisebb csoportok számára
- Az oktatók pedagógiai képzettsége, motiváltsága
- jó lenne, ha az oktatók figyelembe vennék, hogy nem csak az ő órájára járunk, és nem mindig egy napra vagy egy hétre esnének a legnehezebb zh-k és a leadások
- Egyes oktatók hozzáállásán.
- gazdasági, munkaszerzési ismeretek oktatása
- Számomra érthetetlen módon vannak olyan tantárgyak, amelyek az építésmérnök szakon egymásra épülnek, viszont az építész szakon nem, ill. sokszor nehéz tantárgyak és mellette sok kevésbé nehéz van párhuzamosan egymás mellett, melyekre érdemesebb lenne több időt fordítani, de mindenre kell idő, így a tanultak alapos elsajátításához nem marad.
- Levelező képzés miatt az anyag "ledarálását", de tudom, hogy nincs rá idő
- Az oktatók hozzáállását a hallgatókhoz.
- Több elismert oktatót alkalmaznák
- Bizonyos tantárgyakat nem engednék párhuzamosan felvenni, mert szinte esélytelen jó eredménnyel mindegyiket teljesíteni. Bizonyos tantárgyak teljesíthetősége nagy mértékben függ az egyéni anyagi háttértől.
- A STATIKA ÓRASZÁMA, ALAPOZÁS OKTATÁS ÓRASZÁMA
- fő szaktantárgyak tematikájának tisztázása. átfogó, kortárs építészeti oktatás, tapasztalt oktatókkal.
- Bevezető tantárgyak (Matematika, Mechanika) nem eléggé szakmaorientált tudást adnak. Túl sok benne az elmélet.
- Építőművész hallgatóként süríteném a tanrendet több épszerkes, épületfizika, alapozás... tárgyakkal, melyeket sajnos a mi tanrendünkbenől valamiért kihagytak. Hogy legyen egy építész jó építész, ha az alapokat nem tudja jól, kérdezem én?!...
- Gyakorlati és lexikális tudásátadás összhangba hozásával. Illetve a rajzműhelyek létrehozásával, ahol egymás mellett, alapanyag támogatásokkal dolgozhatnak a diákok, és időnként átszaladva a másik "irodába" kikérheti a másik véleményét.
- Több építkezés- és gyárlátogatás, építkezésen való részvétel, illetve munka, hogy mindenki tudja milyen munkásként dolgozni, ezzel motiválva a tanulást

Nyugat-Magyarországi Egyetem – Faipari Mérnöki Kar

- Nem lenne rossz, ha az Alkalmazott Művészeti Intézet egy külön kar lenne. Mivel össze van vonva az FMK-val, emiatt teljesen össze-vissza voltak az óráink. Volt olyan is, amikor nem lehetett az egyik helyről a másikra időben átérni. Valamikor meg 1-2 óra is eltelt két

tanóra között. Oktatni meg csak olyan embert engednék, aki ezt szívvel-lélekkel csinálja. És beleképzelem a diákok helyzetébe magát, amikor ő is diák volt. Ilyen odaadó oktató volt például Dr. Winkler Gábor. Ajánlom példaképként. Következő kérdésre egy kiegészítő válasz: 5-ös diplomát véleményem szerint csak öt éves képzés után tud lerakni az ember.

- Talán a nyári szakmai gyakorlat kötelező idejét hosszabbítanám meg.
- Sok tanárt és a most nem létező tematikai rendszert. Olyan rendszer kéne, amiben lehetőség van arra, hogy bármikor konzultálni lehessen, olyan tanárokkal, akikre szakmailag és emberileg is fel lehet nézni, és akik nyitottak a jövő építésze felé. Állandó benntartózkodást biztosítani az iskola épületében, és a tanárok ne csak hetente egyszer jelenjenek meg. Jó lenne még azt is eldönteni, hogy tulajdonképpen, mi is a szakmai megnevezése annak, amit tanulunk, és annak megfelelően szervezni az oktatást, mert a jelenlegi helyzetben nem nagyon van fény az alagút végén.
- A szakmai tantárgyak óraszámát.
- A határidők betartása. (Pl. az órakezdések esetében.)
- nem tudom
- Az iskolám nagy hátrányban van a műszaki oktatás terén. (épületszerkezettan, statika)
- Az építésztanszék személyi összetételét, az értékelés módját. Kötelezném az intézetet, hogy a munkáját kendőzetlenül tárja a nyilvánosság elé, a kipakolások, értékelések legyenek meghirdetve, legyenek nyilvánosak, látogathatóak, lehetőleg ne csak az intézmény falai között és ne csak a kipakolás napjára. Ezen kívül: a tervezési tantárgyak állandó konzulensei között nem csak építészeknek kellene lenniük, hanem minél több szakágból kellene összeállítani az oktatókat és a hallgatóságnak sem feltétlenül csak építészekből kell állnia (az egyetemünk mérnökhallgatói is hallgatnak hasonló témájú tervezési tárgyakat).
- Nem érzem, hogy olyan nagy gond lenne, hogy valamit feltétlenül meg akarnék változtatni. Mivel ez egyetem és nem általános iskola, azt hiszem, ha problémák vannak, azok fő okai a tanulók elhivatottságában keresendők. Mert ha akad gond, azt nekünk kell orvosolni, bármiről is legyen szó az oktatással, egyetemmel, tanárokkal kapcsolatban. Ellenben, egy javaslatot mégis tennék, nem értem, hogy a költségtérítéses diákok a jó teljesítményük után miért nem részesülnek tanulmányi ösztöndíjban.
- több új technológia ismertetése
- több szakmai ismeret oktatása
- kicsit szervezettebb lehetne a dolog, értem ez alatt, hogy az információkat nem az utolsó pillanatban kellene megtudnunk, egy átgondoltabb, összeegyeztetett mintaterv, valamint szerintem az elméleti órák számon kérése is lehetne egy fokkal szigorúbb!
- Sajnálom, hogy bár faipari karon tanulunk, nincsenek aktív faépítészeti projektek!! A "csíráknak" meg kell adni a megfelelő löketet! Tessék minket jól seggebe rúgni az elején, mert később már nehezen tolerálja az ember a negatív véleményeket. Akit nem szembesítenek az elején a hibáival, lehet, egy életre rossz alapot fektet magának és egy idő után összedől vagy legalábbis egészségtelen lesz (ízléstelen épületek szülői).
- a gyakorlat mennyiségét és szélesebb körű oktatást a kortárs építészetéről, nemzetközi irányokról
- mindenképpen az elméletet erőltetném jobban, mert szakmailag elengedhetetlen, hogy tudjuk pl. az alapozásokat tetőszerkezeteket... stb., ezeknek az oktatását viszont egyáltalán nem veszik komolyan, a számítógépes tervezés tárgyának is több félévig kellene kötelezőnek lennie, van tanár főleg az elméleti tárgyaknál, akinek igencsak hanyag a hozzáállása, ezen sürgősen változtatni kell, hogy minél több elméleti tudásuk lehessen, amit később hasznosítani tudunk.

- Gyakorlatilag mindent, de nem vagyok oktatószervező.
- A művészi és műszaki oktatás arányát jobban kiegyenlíteném ezen a szakon, hogy az "életbe" való kilépéskor több esélyünk legyen munkakeresésnél.
- tanárok benntöltött idejét (lehetőség szerint sokkal több legyen)
- Semmi
- kisebb csoportok, személyre szabott feladatok, pályázatokon való részvétel tapasztalatszerzés miatt.
- kellene szaknyelv, támogatott kirándulások ill. tanulmányutak bel-és külföldön
- pár tantárggyal nem vagyok elégedett, de ez főleg tanárfüggő és főleg, mert nincs átgondolt tanrend

Moholy-Nagy Művészeti Egyetem – Építőművész

- több épületszerkezettan, statika, gépészet és szaktörténeti óra
- A szaktörténet (építészettörténet) nevű tantárgyat a 3. évben is kellene oktatni. Az épületszerkezettannak szorosabban kellene kapcsolódnia a tervezési feladathoz és a tervezési konzultációhoz.
- Hívnék sok vendégoktatót, mert a mostani tanári gárda - bár nagyon erős -, de összességében szűklátókörű, jó lenne, ha az ismeretek megszerzése sokszínűbb lehetne. Valamint a hallgatók leterheltsége meglehetősen aránytalan, az 1. évben az embernek aludni sincs ideje, 5. évben meg már szinte semmit sem kell csinálni. De a legfontosabb, hogy a feladatokat közelíteni kellene a valóság felé....
- A tervezőszoftverek kötelező oktatását vezetném be már a legelső félévtől. Nem szabad egy ilyen fontos dolgot arra bízni, hogy majd a diákok a "szabadidejükben" megtanulják maguktól. Valamint nálunk nagyon gyenge az épszerk oktatás, de annyira, hogy csak suttogva lehet róla beszélni. Ezt nagyon gyorsan megváltoztatnám.
- az elméleti képzés, az épületszerkezettan komolysága
- Nagyobb hangsúlyt fektetnék az építészet műszaki részének, főleg az épületszerkezettannak az oktatására.
- Jobb kapcsolat kellene a többi tanszékkel, közös projektek. Több valós projekt kiadása feladatként, kis lépték esetében megvalósítással együtt. Több hangsúly kerülhetne a műszaki tartalomra.
- Fiatalabb oktatók, több ösztönzés pályázatokra, ösztöndíjakra, a rossz pedagógusok leváltása
- Növelném a gyakorlati órák számát, épületszerkezettant, rendszeres épületlátogatást (épülés közben). Összehangoltabbá kellene tenni a többi szakokkal. A számítógépes tervezés integrálását meg kéne valósítani a tervezési folyamatban. Mindenki autodidakta módon tanulgat, hiába szépen rajzol kézzel és makettezik, ez az életben már kevés. Sokkal komolyabban kéne venni. Több workshopot kellene szervezni, pályázatokat.
- Több kisebb feladatot kéne kiadni, ami folyamatos munkára kényszerít, inspirál. Csoportos feladatok, csapatmunka nagyon hiányzik!
- A szakmai elméleti tárgyak oktatását szorosabban a tervezési feladatokhoz kapcsolnám. A számítógépes tervezőprogramok oktatását konzultációs és egységesen kötelező feladatok elvégzéséhez kötném.
- ilyet még nem találtam, mivel elsőéves vagyok
- Talán több óraszámban tanulhatnánk számítógépes tervezőprogramokat.

- Több és gyakorlatiasabb épületszerkezet, valamilyen formában a tervezési stúdiumhoz kapcsolódva. (Ne csak úgy hogy "na aki akar az konzultálhat")
- több szak-, kevesebb elméleti tárgy!!!!!!!; néhány tanár!!!; több figyelem, elfogadás a diákok javaslataira!
- Sokkal több hangsúlyt fektetnék a kivitelezési kérdésekre és megoldásokra, mert ugyan nagyon széleskörű tudásanyagot kapunk az építészet elvi, történeti és stílusismereti részéről, de ez az aktuális tervezési feladatainkban csak részleges segítséget nyújt.
- az épületszerkezetek oktatását mindenképpen, az anatómia oktatás javítását vagy megszüntetését, több szakmai tárgyat tudnánk teljesíteni, még akkor is, ha több terheléssel jár, a kurzus heteken több workshop, anyagokkal való kísérletezés és számítógépes programokkal foglalkozó kuzusok

Debreceni Egyetem – Műszaki Kar

- Magasabb óraszámú szakmai tárgyak.
- Több gyakorlati oktatás. A számítógépes programok (ARCHICAD, Artlantis) nagyobb óraszámú oktatása, az egész képzés ideje alatt.
- A tanárok kommunikációja a diákokkal. A tanárok felkészültsége az órákra, az egész félévre.
- a diplomatervezés félévében gyakoribb konzultáció, valamint egyértelműbb tájékoztatás a diplomatervezés információival, teendőivel kapcsolatban
- Az építőszeknek szánt és építészeti tárgyakat túlságosan lefoglaló tárgyakat eltörölném, vagy legalábbis minimálisra csökkenteném az elvárásokat. Pl. mechanika, acélszerkezetek, fa- és kőszervezetek... ezeket mind feleslegesnek tartom, a gyakorlatban semmit se fognak érni építész diploma mellett. Helyette az épülettervezés gyakorlatot kellene heti 5-6 órára kibővíteni.
- Segíteni kell a hallgatót a hibák feltárásában és azok javításában. Ez hiányzik. Egységes tanmenet.
- A gyakorlatok az életre és valós helyzetekre készítsenek fel.
- Kevesebb építőmérnöki tantárgyat szeretnék.
- Az ArchiCAD oktatást mindenképp növelném a levelezők körében.
- Mechanika, matematika oktatása. Gyakorlatiasabb oktatás az épületszerkezetek terén. Több építésztervezés óra, több konzultációs időpont, lelkiismeretesebb oktatók.
- Sok ilyen dolog van. Többek között például szívesen változtatnék a tantárgyhálón, mert sok tantárgyat feleslegesnek érzek, amelyek elvesznek a fontosabb tárgyakra való készülési idejéből. Ha ezekre a szerintem felesleges órákra sem bejárni, sem készülni nem kellene, akkor lehetne növelni a fontosabb és nehezebb tantárgyak óraszámát, és több idő lenne arra is, hogy ezekre az órákra rendszeresen készüljünk.
- a tanárok lehetnének jobbak, pl: mechanika
- Mindent.
- Több tárgyból lehetne jegyzetet leadni a fénymásolóba. Tervezésnél a vélemények mindig megoszlanak, és a művészetben mindig nagyon nehéz megfogalmazni, hogy az illető mit és miért változtatna a tervemen. Ha tervezni szeretnék a későbbiekben, talán hasznosabb lenne, ha figyelembe vennék, hogy a saját ízlésemet kell csiszolni, de nem a tanárét átvinni. A mechanika és tartók statikája tárgyakból hasznosabb lenne ha heti 4 helyett 6 vagy 8 órában tanítanák, mert ezekhez inkább rutin és gyakorlás kell. Otthon lehet gyakorolni, de ha elakadok, nem tudok segítséget kérni.

- Azok a tantárgyak, amelyek nem szerves részei a szakmának, könnyítetten is folyhatnának.
- A fölöslegessé vált tantárgyak elhagyása, ezek helyett gyakorlatiasabb oktatási tanmenetet készíteni!
- Átgondolnám az egymásra épüléseket! És tisztáznám az egyes kari tanárokkal, mely tárgyból mit tanulunk, mik a követelmények. Így az egymásra épülés jobban érvényesülhetne, tisztában lennének az alapjainkkal és elkerülnénk az esetleges ismétlődéseket!
- Az iskola vezetése! A költségtérítéses hallgatók pofátlan kizsákmányolása! (pl. fizetni kell azért, mert ide járunk, azért, mert tantárgyat veszünk fel, és még azért is, ha megbukunk.) Az oktatók szemlélete! A tananyag!
- terepgyakorlatok bevezetése órán, építkezés látogatás, CAD oktatás színvonala, mennyisége
- Azt, hogy ne legyenek olyan órák, amit 2-3 szaknak is egyszerre hirdetnek meg. Például az építőanyagok tárgya, aminek az előadására elvileg 340 diák jelentkezett, bár az előadóteremben nem fér el ennyi ember.
- A teljességgel haszontalan tantárgyak kivétele a tematikából, és helyettük a szakmához kapcsolódó tantárgyak bevezetése. Több gyakorlati ismeret átadása.
- Olyan tanárok nem kellenének, akik kényszerből végzik a munkájukat. Túl sokan jutnak be egyetemre.
- A tantárgyak gyakran értelmetlen egymásra épülése és azon tárgyak tanulása, amelyek a szakmai előmenetelünket nem segítik, csak "töltelékek" vannak ott... Ezek helyett jobbnak tartanám, ha a tényleges építész tárgyakat még nagyobb óraszámokban tanulhatnánk, nyugodt körülmények között, nem pedig rohanva. Az új rendszer bevezetésének gördülékenyebbé tétele. Tanszékek gyorsabb, hatékonyabb működése a tanulmányi rendszerrel (neptun). Esetenként a reál tantárgyak mélyebb ismeretét is meg lehetne követelni. A kreditrendszer átgondolatlanságán, a tantárgyak logikátlan egymásra épülésén. Pl.: épületszerkezettan 5 tantárgyhoz ne statikai tárgya legyen az előkövetelmény, hanem maga a tantárgy elődje, az épületszerkezettan 4. A fent említett gyakorlatiasabb szemléletet erőltetném jobban.
- 2 hetente röpdolgozatokat íratnék, hogy az ellustult diákok is biztosan tanuljanak a szorgalmi időszakban. A ZH-kat nem sűrítésem be 1-2 hétre, szétosztanám őket.
- tantárgyak értelmetlen egymásra épülését
- Helyenként a szervezés...
- A tantervben a tárgyak egymásra épülését.
- Túl sok időt töltenek a diákok olyan tantárgyakkal, amire soha vagy csak kis mértékben lesz szükségük. Ez elveszi az energiát és az időt a többi lényegesebb tárgytól. Éppen elég lenne egy alapszintű tudást felhalmozni azokból, amiket amúgy sem használnak. Vagy akár teljesen el is lehetne hagyni őket. A tantárgyak egymásra épülését is át kéne gondolni, mert ami most van, azzal éveket lehet veszíteni teljesen feleslegesen. Végül ott van a rengeteg változtatgatás. Már én sem tudom néha, hogy milyen szabályok vonatkoznak rám. Ha elkezdtem egy rendszerben tanulni, akkor abban is szeretném befejezni. A pozitív változások nem, a negatívak annál inkább vonatkoznak rám is. Ez elveszi a kedvet az egésztől, és így egyre nehezebb teljesíteni.
- A félévek beosztásának átalakítását szükségesnek tartom.
- mechanika és építészettörténet oktatás, nem építőmérnöki és építészettörténet szakos hallgatókkal egyenrangú követelmények. Épülettervezés több óraszámokban való tanítása. Épületszerkezetek tantárgyból építkezéseken való részvétel, már meglévő épületek jó és rossz kivitelezésének megbeszélése.

- A jegyzeteket fel kellene tölteni egységesen teszem azt az userdir oldalra, vagy beküldeni a fénymásolóba, ha nem megy a scannelés, hogy a hallgatók egyenlő mértékben juthassanak hozzájuk, és biztos legyen, hogy a megfelelő jegyzet van a kezünkben.
- Építő tanszék tárgyait ugyanolyan mértékben számon kérik tőlünk, mint az építész kollégáktól és így kevesebb idő marad kifejezetten építész tárgyak művelésére. (mecha-épterv probléma)
- a sok leterhelő feladatot... túl sok feladat van egy félévben, és minden tanárnak a saját tárgya a fontos. Inkább legyen kevesebb feladat és többszöri ellenőrzés, számonkérés a folyamatos munkáról.
- Az oktatás színvonalának emelkedése érdekében csökkenteném a hallgatók létszámát egy tankörben. A gyakorlatok tematikáját lehetőség szerint változtatnám.
- Kisebb gyakorlati csoportokat terveznék, vagy ha két tanárt tennék egy órára, akkor hasonló gondolkodásmódot tennék egymás mellé, így nincsenek "de a másik tanár rábólintott", "de a másik tanár mondta, hogy így csináljam", stb. válaszok. Nagyobb elérhetőség tananyag forrásokban, és azok se legyenek 1000 éves jegyzetektől! Több gyakorlatszerzési feladat. Több kreativitást fejlesztő feladat. Több napra kész tananyag. Egy-két előadás színvonalát magasabbra tenném. Tanárok ne késsenek, és tartsák is meg az órákat. Lehetőleg ne legyen A és B hét és ne öt órán keresztül hadarják le az anyagot, hogy jegyzetelni se tudjunk.
- A vizsgára bocsátás szabályait.
- Amit megváltoztatnék, az (sajnos) nem az építész tárgyakhoz tartozik...
- műszaki és művészeti tárgyak aránya, véleményem szerint többet kellene foglalkoznunk a művészeti, a tervezési oldallal
- kevés a műhelymunka a levelező képzésben
- A tantárgyak egymásra épülését.
- a rengeteg elméleti tanítás mellé jóval több gyakorlatit kéne szervezni, és a modern kornak megfelelő szemléletet kéne tanítani, pl. energiatudatosság és környezetkímélő technológiák tanítása. (nem csak betonkocka létezik az építészetben)
- Szakirányú oktatásra lenne szükség, mely különválasztja (ha nem is teljesen) a tervezőket a konstruktőröktől. Mivel teljesen más tárgyakra és tudásra lesz szükségük a későbbiekben, nem értem, hogy miért tanulják ugyanazt. Miért tanulunk nagyobb óraszámú statikát, mint tervezést, holott az elsősorban az építőmérnökök területe?
- A fontosabb tárgyakhoz, amire elég sok minden épül, pl. a mechanika, hozzáértő tanerőt alkalmaznánk, nem olyat aki azt sem tudja mit tanít.
- Építőmérnöki tantárgyak, pl. (tartószerkezetek) csökkentése, mivel statikai számításra jogosultságunk nem lesz.
- Néhány tanár hozzáállása, a gyakorlati oktatás nagyobb óraszámát, gyorsabb jegybeírási lehetőséget.
- Építő tárgyak oktatási színvonala
- több gyakorlati óra kellene; a tantárgyak egymásra való épülését részben eltörölném;
- az oktatás színvonalának és az elvárásoknak az összeegyeztethetlensége, maga az épület, ahol tanulni kell.
- A tartószerkezeti tantárgyak (acél, mecha) enyhébb számon kérése építész hallgatók számára, hiszen soha nem leszünk jogosultak statikai számításokat végezni. Ne ezen múljon a diploma megszerzése.
- A hiányzások túllépése miatt nem teljesíthető egy tárgy. Sajnos nappali ide, nappali oda, nagyon sokan dolgoznak mellette.

- a tanárok hozzáállása a diákokhoz, nem lenne szabad különbséget tenni építész és nem építész hallgató között
- "Fölösleges" tantárgyak kigyomlálása a tanmenetből. Ezáltal felszabadult időt pedig a gyakorlati oktatásra lehetne fordítani.
- A nem teljesített kreditek utáni fizetést, ha lehetne megszüntetném, de már az is nagyon megfelelne, ha kevesebbet kellene fizetni utánuk. Valamint a Neptun üzeneteket többen is hiányoljuk, mivel rengeteg olyan levelet kapunk, ami hirdet mindenféle programokat, de arról, hogy mikor kellene pl. szakmai gyakorlatos papírt vinni, vagy éppen mennyivel "tartozunk" ilyen-olyan befizetések végett, arról egyet sem. Szóval hasznosabb Beérkező postát várnék.
- Nem szívatnám a népet! Elmaradt tantárgy miatt még fel lehessen venni a szakdolgozatot! A tanárok ne hasonlítsák DE-MK-t a BME-hez és ne degradálják le a debrecenieket úgy hogy: "ezt nektek nem kell tudni", mert ezzel csak az önérzetet sértik. Ne kelljen az építésznek építőmérnöki szinten tanulni azokat az idióta szerkezeti tárgyakat, mint acél, vb stb.!
- Építőmérnöki tantárgyak helyett növelni az épülettervezés, építészettörténet tantárgyak heti óraszámát
- Számonkérés módja, szigorúbbá tétele.
- Azt, hogy az Egyetemen az építész hallgatók olyan tárgyakat is tanulnak, amiknek nem veszik hasznát az életben (elsősorban a mechanika jellegű tárgyakra gondolok). A probléma az, hogy nekünk ugyanazt a színvonalat kell teljesíteni, mint azoknak, akik statikus diplomát is kapnak!!!! Az építő hallgatóknak az építész tárgyakat pedig butítva tanítják. Az építésznek nincs idejük az érdemi munkával foglalkozni, mert a 10-50 oldalas statika házi feladatok heteket vesznek el a szorgalmi időszakból
- Az építőmérnöki tanszék vezetőjét lecserélném!!!
- Sok olyan tárgyunk van, amikre igazából túl nagy szükségünk nem lenne, és pont az ilyen tárgyakat veszik a legszigorúbban, ahelyett, hogy a fontosabb tárgyakra koncentrálnánk. Valamint sok tanár lenézi a diákokat, és úgy vannak vele, hogy a jövőben konkurenciára nincs szükség, ahelyett, hogy ösztönöznének minket, és némi izgalmat vinnének az oktatásba.
- Az építészeti rajz oktatást - legalább részben - szorosabb kapcsolatba helyezném az építészeti ábrázolás eszközeivel és lehetőségeivel.
- A mechanika tantárgyak mennyisége.
- Az építészhallgatók részére az Építőmérnöki Tanszék tárgyait fenntartásokkal kezelném.
- Oktatási szemlélet, a hiányzó feltételek: tankönyvek hiánya, stb.
- Mivel fixek a tankörök, nem tudok az általam tisztelt építészekkel konzultálni, megismerni gondolkodásukat, hozzáállásukat. Növelném a tervezési órák számát. Jobban átgondolnám a tematikát, hogy mire is van leginkább szükség. Célokat egységesíteném a tankörökben. Akik nem járnak rendszeresen tervezési órákra, megbuktatnám.
- Más tanszékek tárgyainak magas óraszámú csökkentése.
- Én mindenképp leválnék az építőmérnöki tanszékről.
- Sokkal több tantárgyat kellene keresztfélévben is meghirdetni, így elkerülhetők lennének a - sok esetben - több éves csúszások.
- Egyes előadásokon több mint 100 fő vesz részt, ezt bontanám le kisebb csoportokra.
- Elméleti és gyakorlati oktatás szorosabb kapcsolata.

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem – Építészmérnöki Kar

- A tárgyak kreditértékének növelése, tervezélmélet fontosságának kihangsúlyozása, egymásra épülés átstrukturálása, gyakorlati képzés tulajdonképpen nincs, tervezési tárgyak illetve a műszaki tárgyak összehangolása
- A nagy létszám
- Vannak a rendszerben hibák, de inkább az oktatói gárda átvizsgálását kezdeném el. Elképesztően tanárfüggő (és nem csak a művészeti - szubjektív - tárgyakból), hogy hogyan értékelik a munkánkat. Sok oktató érdemtelenül van magas polcon, az az ember érzése, hogy nem a szakmaiság dominál a tanszékeken.
- a személytelenséget, az oktatás épülhetne személyesebb tanár-diák és diák-diák kapcsolatra. A széthulló tankörök közösségének egyben tartása sokat segítené ezen.
- Én egy székesfehérvári, nagyon jó gimnáziumból érkeztem a BME-re, és nekem nagyon nehéz volt megszokni, hogy bár a tanáraink szakmailag megkérdőjelezhetetlenek, emberileg nagyon más hozzáállásúak. Tudom, hogy az egyetem már nem a középsuli, de nekem egész életemben meghatározó volt a tanárainkhoz fűződő emberi viszonyom. És nagyon rossz érzés volt azzal szembesülni első évben, hogy a tanárainkat nem érdekli, hogy mire vagyunk tehetségünk alapján képesek, csak hogy hány pontos lett a zh. És hogy egyáltalán nem érdekli a tanárainkat, hogy megbukunk-e a félév végén, vagy sem. Ezt a fajta gondoskodó odafigyelést véleményem szerint nagyon jó lenne bevezetni az oktatásba, de amíg 300 fős évfolyamok vannak, addig tudom, hogy ez nagyon nehéz. Szerencsére a szakmai érdeklődésem az urbanisztika irányába terelt, és itt a szakmai fejlődés mellett megtaláltam ezt a fajta gondoskodó odafigyelést (negyedévben, szakirányválasztás után), és nagyon jó emberi-szakmai kapcsolatot tudtam kialakítani a tanárainkkal, ami egyértelműen motivált és irányt mutatott számomra a szakmai fejlődés terén. De tudom, hogy más tanszékeken ez nem így van, ezért fordulhat elő, hogy a végzős diákoknak nincs jövőképük, nem tudják, mi lesz velük friss diplomásként, ezért kihasználják 1-1 választható tárgy felvételével az államilag finanszírozott max. 13 féléves képzési időt. Ami egyértelműen nem oldja meg az elhelyezkedési problémákat, csak elidőzi a problémával való szembenézést.
- előkövetelményi rendszert szigorítanám
- több, kulturáltabb tér és szolgáltatás (nyomtatás, chillout stb.) a diákoknak
- időbeosztás: bizonyos, elsősorban tervezési tantárgyak sokkal több munkát igényelnek, mint amennyi kreditet érnek, ezt azért tartom nagy problémának, mert a hallgatók többsége kimerült, sokat éjszakázik, ami sokszor a végeredmény rovására megy, ill. csökken a motiváció.
- Eltolnám a féléveket, kevésbé terhelném a diákokat, mondjuk 6 évesre tervezném eleve a szakot, hisz 95% nemigen fejezi be időben...
- Sokkal több gyakorlati óra (nem órán benn ülős, hanem valóban látni egy épülő épületet!!!).
- konzultációs rendszer (épszerk, tervezési tárgyak) - az órai konzultáció általában nagyon kevés szokott lenni az összes hallgatóra, kevés idő jut az érdemi konzultációra.
- A sok statikát, kevés együtt dolgozást. MŰTERMEKET saját asztallal!!!!!!
Makettezőcsarnokot:-)
- Minden tervezési tárgyat egyedül dolgozunk ki (kiv. városterv.). A tervezési félév legalább feléig 2-3 fős csapatban kelljen elvégezni a feladatokat. Több idegennyelvű tankört, keveredjenek az erasmusos diákok velünk. Több közös feladatot más szakágak diákjaival

(ép.gépész, tájépítész, statikus, kertészmérnök, esetleg közgazdász).

- A szakirány választási rendszert, ami továbbra is átláthatatlan és problémás, hogy osztatlanos és bsc-s hallgatók párhuzamosan futnak, majd 2,5 év után újrafelvételiztetik őket és elképzelhető, hogy osztatlanosok, akik ötéves képzésen vannak, nem kerülnek be szakirányra és így nem haladhatnak tovább normálisan, míg bsc-sek bekerülnek. Ráadásul hatalmas torlódás alakul ki, mivel a bsc-sek szakirányra akarnak bekerülni, és évente újra meg újra próbálkoznak, aki osztatlanos, meg nem nagyon szeretne bsc-re átjelentkezni, ha már ötéves képzésre vették fel, így 2,5 év után egyre több diák csak "lóg a levegőben", nem tartozik egyik szakirányra sem, de szeretne egyszer bekerülni. Ezt a problémát az elmúlt 3 évben sem sikerült megoldani.
- sokkal változatosabb, behatóbb tervezési, és látványtervező programok használatának oktatása; elavult technológiák helyett modern műszerek, innovatív anyagok bemutatása - modellező helyiségek kialakítása; sokkal több nyári workshop, gyakorlati lehetőségek
- A Bsc szakdolgozatnál majdnem ugyanazt a szintet várják el, mint az 5. éves képzés diploma munkájánál, ami irreális, főleg úgy, hogy mellette még van legalább 15 kredit kötelező tárgy + vizsgák.
- jó lenne többet tanulni a jövőbeni irányokról, a korszerű szerkezetekről
- leterheltség, nektek mindent tudnotok kell típusú hozzáállás (talajmechanika, geodézia, mérnökgeológia, építőanyagok, ...) több prezentálást, szóbeli védést, műtermet!!!!!!
- tankör- és évfolyamlétszámok csökkentendők
- a konzultációkra fordított idő, a kiadott anyagok és jegyzetek minősége és mennyisége, rendes tankönyvek kellenének minden tárgyhoz.
- a szakirányválasztás menetét, hogy ne fordulhasson elő az, hogy néhányan 1-2 évig nem tudnak előre haladni, mert nem jutottak be szakirányra, pedig a követelményeknek megfeleltek. A bsc és osztatlan rendszer viszonyát is tisztázni kéne, mert eléggé szemet szúr az a tény, hogy eddig tudtommal senki nem végzett alapképzésen, pedig 4 éves a képzés és a mi évfolyamunkon indult először (2006) ez a képzési forma. Azaz, már egy éve kellett volna végeznie az első pár embernek. A két szakirány közötti különbségek is megemlítenők. Míg egy tervező 10 kreditért végzi el a komplexet félévenként, addig egy műszakis 6, egy bsc-s pedig 4 kreditért teszi le ugyanazt a munkát az asztalra. sőt, nálunk a műszaki tartalomra is sokkal magasabb színvonalon kell odafigyelni, ami teljesen érthető, de mindemellett sokkal megerőltetőbb műszaki tárgyaink vannak, míg a tervezősök 2 kredites-esszéíró előadásokat hallgatnak. Ezenkívül, a műemlékvédelem, mint témakör számunkra is fontos lenne. Ez igaz a másik irányban is, ami az épszerk 7-t illeti, ami lakásfelújítással és környezettudatos építéssel foglalkozik. Ezt a tervező szakirányos hallgatók számára is fontosnak tartanám.
- A hallgatók által az oktatókról készített véleményezések alapján elbocsátanám a gyengén teljesítő oktatókat. A BME építészkara olyan mennyiségű kövület tanszékekkel és oktatóval működik, hogy már régen csak a tehetetlenség viszi előre.
- Műhelyeket hoznék létre, hogy lehetőség legyen a közös munkára, egyébként már az 1-5-ig történő osztályzás is elég necces az egyetemen, 1-20-ig jobban kijönnének a különbségek
- Jó lenne több oktató, műtermek, kevésbé szigorú előkövetelmény rendszer. Néhány elméleti tárgy helyett lehetne pár gyakorlati, aminek hasznát vennénk a munkában. Gyakorlatilag nem oktatnak látványtervezést, prezentációt, nem tanuljuk bizonyos szerkezetek tervezését, nem kötjük össze valós helyszínekkel, épületelemekkel a kivitel-/épszerk-/tartóból elméleti és rajzfeladat útján tanultakat. Sok előadás unalmas, tömeg van, sok esetben jobban megéri otthon rajzolni, mint órára menni. Sok tárgyból nincsen rendes jegyzet, előfordul, hogy vizsgán olyat kérnek számon, amit nem tanítottak. Túl nagy a leterhelés, az ember az

egészségét kockáztatja egy-egy leadással. a leadási időszak 2-3 hetet elvesz a vizsgaidőszakból. Mindenki kimerülten, több hét csúszással tud csak elkezdni vizsgázni. Az utolsó vizsgaalkalmakat néhány tanszék nem nyitja meg, mondván miért nem mentünk az első alkalomra. Karrierlehetőségként a tervező építészen kívül semmilyen más alternatívát nem ismerünk meg.

- A teoretikus oktatás helyett gyakorlat-orientáltabb oktatás kéne. Végzett építészhallgatóként elmondhatom, hogy az egyetemen egyszer sem kellett tudni, hogy mi a része egy engedélyezési tervnek, mi a formája, hova kell leadni, milyen formái vannak, hogyan működik az engedélyeztetési folyamat, hogyan néz ki egy kivitelezés valójában (1-szer voltunk kivitelezést látogatni), mi mennyibe kerül, mit fog csinálni egy építész diploma után, stb.
- tanári hozzáállás, vizsgák menete, jó lenne ha a tervezési tanszékeken nem az "nyer" akinek designos a háza, de összedől...
- bizonyos oktatók hozzáállását
- Több gyakorlat, kevesebb előadás hatékonyabb lenne. Kisebb tankörlétszámok. Több gyakorlati oktató.
- A kar felszereltségén és infrastruktúráján kellene javítani, egy ilyen nevű és múltú karnak tartani kellene a lépést a korrallal (jelenlegi állapot 30-40 éves lemaradást tükröz egyes esetekben a "nyugat"-hoz képest.) Akkor is, ha ez magasabb költségvetést jelent. Keserű mosolyra fakaszt, hogy egyik órán tanulom a szakszerű vízszigetelés fontosságát, majd a következőn a fejemre potyog a vizes vakolat. Rendkívül fontos lenne egy makettező/tanuló a K épület közelében, vagy akár benne. Az épszerk tanszék HOZZÁÁLLÁSÁT kritikán alulinak tartom. Az oktatók/konzulensek egy része (tisztelt kivételnek) haragos szakbarbár benyomását kelti, nem üt meg az EGYETEMI színvonalat. Véleményem szerint egy tanárnak nem elég, hogy jó szakember legyen - ha emberileg alkalmatlan rá, akkor nem szabadna rábízni a jövő generációjának felkészítését. Emellett az oktatási módszerekkel sem értek egyet (7-8. kérdés)
- lazább előkövetelmények és rugalmasabb tantárgyválasztás (nagyobb arányú "kötelezően választható" tantárgy) kellene, valamint a félévek elején 1-2 próbahét, ami után még büntetés nélkül le lehet adni vagy felvenni tárgyakat, hiszen a tanárok felkészültségén túl fontos a személyes szimpátia is. Fontos lenne, hogy a véleményt, kritikát ne támadásnak vegyék az intézmény vezetői. nincsenek tökéletes rendszerek, ez sem az. Bizonyos kor (és szellemi hanyatlás) felett már nem szabadna valaha köztisztviselőként álló oktatókat engedni, hogy előadást tartsanak. Az, hogy összevissza beszélnek mindkét félnek megalázó. Nehéz döntés valakit nyugdíjba küldeni, de néha nem ártana...
- 30 éve szinte változatlan forgatókönyvvel folyó előadások helyett gyakorlatorientált kiscsoportos órák lehetnének, pl. épszerk, tartó.
- jól definiált tananyag, és jól definiált követelmények kellenek pl. épületszerkezetből
- A hallgatók azért veszítik el a motiváltságukat, mert túl nagy a leterheltségük, állandó feszültségben élnek. A képzés nyilvánvalóan teljesíthetetlen a mintatantervben meghatározott képzésidő alatt, ezt mutatják a diplomázók statisztikái is. Ezzel szemben az oktatók sokszor (vannak kivételek is) saját céges, egyéb elfoglaltságuk miatt nem teljesítik a határidőket, nem fektetnek elegendő energiát az oktatásba.
- A tervezés során ne csak egy konzulenssel lehessen konzultálni, hogy nagyobb önállóságunk legyen, összevethessük a kapott különböző kritikákat, tanácsokat.
- A műszaki tárgyakból több gyakorlati óra bevezetését, a tananyaghoz képest.

- A köztudottan rossz tanárokat ne foglalkoztassák, és erről tényleg hallgassák meg a véleményünket.
- Az oktatók illetve tanszékek hozzáállását a diákokhoz és a tananyaghoz. Sokkal életszerűbb szemléletet kéne tanítani, és ennek érdekében igazán lemondhatnának egy csomó felesleges dolog tantervbe sűrítéséről (pl. épszerk tárgycsoport, vagy a tervezési tárgyak előtti előadás félévek, amiken csak képeket vetítenek és magánvéleményt mondanak, ahelyett h elmondanák h mi fontos és h mitől lehet egy épület jó, vagy h hogyan érdemes egyáltalán elkezdni a tervezést...)
- még gyakorlatiasabb órák, tananyag átgondolása, aktualizálása, kisebb tankör létszám mellett több konzultációs lehetőség, komplex és diploma terveknel vegyes konzultáció (közös az építész, a tartós és a épszerkes konzulenssel), számítógép használat fejlesztése (hamarabb kezdjünk használni gépet, látványtervező programok oktatása, több félév ArchiCad, tervek részleges számítógépes prezentálásának engedélyezése - akár épszerk, akár tervezés), szakmai idegen nyelv kötelező oktatása
- közelednék a külföldi egyetemek felépítéséhez
- szakirányválasztási rendszert
- Hallgatók létszámát negyedelni. Tanszékek rendszerét átalakítani. 3 Tanszék: Tervezési, Szerkezeti, Elméleti.
- A túlzottan tagolt intézményi (kari vonatkozásban) és kari struktúra. A személyes oktató hallgató viszony hiánya, gyakorlatok teljesen függetlenek az egyetemi oktatástól. A műterem alapú képzés hiánya, illetve infrastrukturális (terem és épületigény) és oktatásszervezési lehetőségek (kredit rendszer) függvényében műterem oktatás koncepciójú gyakorlatok. A teljes szakmára és optimális esetben a képzésre is jellemző komplex gondolkodás bevezetése. Tervezéshez kapcsolódóan épületszerkezeti, szakági, tartószerkezeti, kiviteli és urbanisztikai vonatkozásokban. A már fent említett szakmában elengedhetetlen komplex tervezési gyakorlat és gondolkodás kialakulása mellett fontos motiváló tényezővé válhatna, már az egyetem alatt kialakulhatna a komplex tervezési szemlélet, illetve fejlesztené az egyetemen nem tanított, azonban a szakmában jellemző és fontos egyeztetési metódust. A hazai viszonylatban is elmaradott infrastrukturális háttérrel (pozitív hazai ellenpélda a győri műteremház).
- előtanulmányi rend
- az iskolában (gyakorlatokon, előadásokon) tanterv szerint eltöltött időhöz képest irracionálisan sok időt igénylő otthoni feladatokat kapunk és ezeknek a 'igénybe vett idő'/érték' aránya nem mindig meggyőző. A terhelés súlyozását gondolnám újra.
- Negyedik szakot is szeretnék, ingatlanfejlesztő-manager, vagy valami hasonlót. Gyakorlatiasabb oktatás, jobban tanítana a szakmai valóságra minden tárgy. Kötelező tárgyak közé felvenni valamifajta kommunikációs tárgyat, valamint a szakmai nyelvek legyenek szakszempontúak, és legalább egy nyelvből kötelező. Jobban rákényszeríteni a hallgatókra a csapatmunkát, ezáltal is életszerűbb lenne az oktatás. A közgáz és épjog tárgyakat sokkal gyakorlatiasabbá tenni, amit megtanulunk csak elmélet, építészként a két félév közgázból szinte semmit nem tudunk hasznosítani. KONNEKTOROKAT A MÁSODIK EMELETI KÖRFOLYÓSÓRA! SOKAT!
- előtanulmányi rend, lehessen gyakorlatot szerezni a tárgyak segítségével (bejárások), a fontos (többségében bukós) tárgyak gyakorlatai legyenek normális időben; és növeljék az óraszámot, vagy valami lehetőség legyen már jobban felkészülni (mert ez sok embernek segítene).
- Hihetetlen a túlterheltség, ennek ellenére elvárják, hogy tökéletesen teljesítsünk és elvárják

az aktív kulturális, szakmai közéleti tevékenységet is. Teljes ellentmondás. Szűnjenek meg a presztízis előtanulmányi rendi követelmények, a presztízisvizsgák, melyeknek nincs értelme, csak az oktató követeli meg, mert... Több kivitelezési gyakorlat, tapasztalatgyűjtési lehetőség. Kevesebb szubjektivitás!

- Felülvizsgálom az előtanulmányi rendet és az előbb leírtak szerint sokkal több építkezésre vinném ki a hallgatóságot.
- Nagyjából elégedett vagyok mindennel. Habár a tárgyfelvételen javíthatnának, meg az emberek előadáson való számát, tehát az egy évfolyamra jutók létszámát kicsit csökkenthetnék.
- több kötelező félévközi gyakorlati tapasztalat, kevesebb hallgató (a kar kevesebb hülyét igényel, ha szabad ilyet), kicsit kevesebb "tűlművészkedést"
- 1) Az aktuális számítógépes tervezési ismeretek oktatása. 2) Erősebb elméleti oktatás; a magyar diákok építészetelméleti felkészültsége igen gyenge. Tükrözi azt, hogy a nemzetközi szinten aktuális elméleti témák itthon fel sem merülnek, a már praktizáló építészek az elméleti felvetéseket felületesen kezelik, és divathullámként, csupán formai elemek halmazaként fogják fel. 3) A statikával kapcsolatos tárgyak egy része felesleges, túlzott mélységekben tárgyalja a résztemákat, annak ellenére, hogy nincs aláírási joga statikai terv esetén az építésznek, és az oktatott túlzottan részletes számítási módszerek fel sem merülhetnek a gyakorlatban. A statikai tárgyak elrabolják az időt fontosabb tárgyaktól. 4) A kar felosztása tervezési tanszékekre értelmetlen és idejétmúlt. A workshop alapú képzés sokkal jobban tudna alkalmazkodni aktuális építészeti problémákhoz, és jobban tudná integrálni a tervezési feladatokba az egyéb szakági konzulenseket. Meghívott előadók könnyebben integrálhatóak lehetnének a tanmenetbe, és minden évben új, érdekesebb feladatok és tervek születhetnének.
- az előadások minőségét
- Tömegképzés csökkentése, gyakorlati feladatok előtérbe helyezése, oktatói véleményezésen csapnivalóan szereplő oktatók eltávolítása, hallgatók leterhelésének csökkentése, nemzetközi tanulmányutak, diákcserek szervezése
- műszaki szakirányon kevesebb művész tárgy pl. rajz, tervező irányon több műszaki tárgy, mert nekik azt is kell tudni, hogy jó házat tervezzenek
- Műteremre mindenképpen szükség lenne. Építészet elméleten (teoretikán) alapuló elméleti képzés. Kevesebb, de célirányosabb műszaki oktatás. Számítógépes tervezési programok oktatásának növelése, ezzel párhuzamosan formatan oktatásának megkezdése.
- Elkészítendő feladatok mértékét
- Eltérő elvárások különböző tankörökben/félévekben.

Budapesti Corvinus Egyetem – Tájépítészeti Kar

- Az épületek kialakítását. Sok szóró tárgy van az elején, amit később nem használunk, és mégis aránytalanul sok időt fordítunk rájuk, így a hasznosabb, érdekesebb tárgyakra nem jut elegendő idő. Továbbá bevezetném a rajz oktatását a szakosodás előtti félévben.
- Egyes tantárgyak / átadott ismeretek sorrendjét megcserélném a tanrendben. (Pl. Forráskutatást akkor tanultunk, amikor a diplomatervezés vizsgálati munkarészét már majdnem be kellett fejezni... Regionális politika c. tantárgy a diplomairás elé kellene, hogy kerüljön, mert nagyon hasznos az említett szakirányon.) Órarend: a kevés oktatóra jutó sok tantárgy miatt az órarendi lehetőségek nagyon kötöttek. Eredmény: teljesen szétszórt

órarendek, kb. minden nap 1-2 óra teljesen lehetetlen időpontokban...

- A gyakorlati órákat még gyakorlatiasabbá tenni, akár úgy, hogy például kimenni és felépíteni egy konkrét támfalat!, vagy kiültetni egy virágágyat vagy a kiadott feladathoz hasonló életben lévő szituációk megoldásának részletes áttekintése... stb.
- Több műszaki dolgot tanulnék, sokkal gyakorlatiasabbá, interaktívabbá tenném az oktatást, aktualizálnám a feladatokat.
- A karon illetve az egyetemen belül lehetővé tenném, hogy szakirányok, szakok között lehessen tárgyakat térítésmentesen áthallgatni.
- jó lenne valami újat is tanulni végre, a bsc-hez képest az msc-n nem sok újdonság hangzik el. mintha nem tanulnánk semmit.
- Nagyon sok tanár motivált, segítőkész, jó lenne, ha ez minden tanártól elvárható lenne. Az hogy segítsenek, ha bármi probléma van, mert végül is azért vagyunk itt, hogy tanuljunk, ők meg tanítsanak minket...
- több gyakorlat és nem a fióknak készülő tervek az egyetemi évek alatt könnyebb áthallgatás az egyes szakirányok/szakok között
- a tantárgyi rendszert; több választható tantárgy kellene; a különböző tanszékek egyeztetethetnének egymással, pl ne legyen olyan, hogy egy félévben 100 oldalas településrendezési tervet kell írni az egyik tanszéknek, a másiknak pedig kéthetente komplett tervdokumentációkat, stb
- előadások
- az oktatók hozzáállása, a tanított anyagok rendszerezettsége, átgondoltsága
- A szakmához közelebb álló tárgyak anyagának "korszerűsítése" és nagyobb óraszám, vagy több félévben való tanítása. (pl. építészet, dendrológia)
- Megszüntetnék olyan fölösleges alapozó elméleti jellegű tantárgyakat, amelyeket az idő rövidsége miatt csak olyan szinten sajátítunk el, hogy gyakorlatilag nem vesszük hasznát. Jóval nagyobb hangsúlyt fektetnék a korszerű, használható számítógépes grafikai tudásra. A tervezési feladatokban fontos lenne realisabb képet kapnunk a megvalósítás költségeiről, és ezeknek tervezéséről. Nagyobb óraszám kellene tanulnunk azokat a szakmai tantárgyakat, amelyek konkrétan a leendő szakmánkról tartanak olyan emberek, akik a szakmában dolgoznak. Már a Bsc első évétől külön szakot indítanék a településmérnököknek. Az Msc szakirányokat szintén külön indítanám, szerintem teljesen értelmetlen, hogy az első fél év után újra kell szakosodni.
- túl sok elmélet, több gyakorlati óra kell!
- hallgatói létszám, elhúzódó vizsgaidőszakok, oktatók személye
- Egy szakon van kb. 8 tanárunk 7 tárggyal. Egymás mellett van az irodájuk, de a számonkéréseket (zh., prezentáció, beadandók) nem tudják egyáltalán úgy összehangolni, hogy az teljesíthető legyen a legjobb szinten. Kénytelenek vagyunk késedelmiket fizetni, v. 3 órát aludni..... Érthetőbben: van 1-2 hét stagnálás, majd 1 héten belül van 3 prezi 3 zh és 3 leadandó +egyéb Másik amin változtatnék: utolsó félévem ez és minden nap délelőtt van 2.5 óra szünetem, majd este 6-ig órák. Legalább az uccsó félév szóljon rólunk egy kicsit.
- Több gyakorlati képzés, egymásra támaszkodó tananyagok, ppt felolvasás nélküli előadások, több nyomtatott jegyzet, problémamegoldásra serkentő feladatok, tanárok közötti egyeztetés a tananyagok és az időbeosztás tekintetében, Neptun pontos, problémamentes működése
- izgalmasabbá tenném az előadásokat és több gyakorlati, kis létszámú órát alkalmaznák
- Több gyakorlatot, kevesebb előadást!
Az oktatókat valahogy jobban motiválnám arra, hogy színvonalas és érdekes előadásokat

- tartsanak. Információs rendszert alakítanék ki, kötelezném a tanszékeket és az oktatókat, hogy napi fix időben cseréljék ki információikat. Erre azért lenne szükség, mert sokszor előfordul, hogy különböző tárgyakból különböző oktatók ugyanazt az anyagot adják le, vagy éppen valamit egyik előadó sem ad le, mert azt hiszi, a többiek már megtették... Néha összeereszteném a különböző karokon tanuló építész (és nem építész) diákokat.
- több kreativitást igénylő feladat, kerttervezés, tájtervezés távlatai, perspektíva kitágítása, nemzetközi példák megismerése
 - A szorgalmi időszakban elért eredményeket jobban figyelembe vehetnék a vizsgákon.
 - A gyakorlati órák számát mindenképp megnövelném és néhány tantárgyat eltörölnék, vagy megváltoztatnám a tanmenetét. Kötelezném a tanárokat, hogy az előadásaik diáit tegyék közzé valamilyen formában, vagy adjanak ki egy jegyzetet, amiből lehet tanulni.
 - A tárgyak egymásra épülésében több mindent! Például nagyon hiányolom, hogy elsőben honlapot szerkeszteni tanultunk info-n és grafikai programokat csak C tárgyak keretében lehet tanulni, amire pedig hatalmas szükség lenne!
 - Nem teljesen kimerítő a 'hogyan' kérdésre adott válasz, gondolok itt arra: Hogyan készíthetünk 'mutató' tervet? Hogyan hidálhatók át bizonyos problémák? Ezek gyakran csak mint érdekesség hangzanak el, vagy majd rájövünk otthon!
 - az informatikai, tervezéssel kapcsolatos programok használatával kapcsolatos tárgyakra nagyobb hangsúlyt kellene fektetni és már a második félévben el kellene kezdeni tanítani őket
 - A korszerű anyagok és technikák megismerése háttérbe szorul, szinte alig tanulunk valamit róluk, pedig ez a szakmában fontos lenne.
 - Ne épüljön a matematikára a geodézia, hiszen a geodézia tantárgy keretében nem is használunk ilyen szintű matekot. Emellett, ha valaki nem teljesít egy tárgyat az első 3 félév tantárgyai közül, nem szakosodhat. Így viszont lesz egy olyan féléve, amikor csak egy-két kötelező tárgya van, ezért választhatókkal kell az órarendet kitölteni. Szerintem olyan tantárgyak esetén, amelyek nem kapcsolódnak az adott szakirányhoz, nem teljesítés esetén is lehessen szakosodni, persze bizonyos feltételek és korlátok mellett.
 - Túl általános az alapképzés, nem lehet elhelyezkedni vele sehol, mert konkrétan nem értünk semmihez, mindenbe csak belekóstoltunk kicsit. De így akkor mi értelme volt különbszedni az alapképzést meg a mesterképzést, ha az alap nem jó semmire? Ráadásul a kettő között van a szakmai gyakorlat. Összességében a véleményem, hogy mesterképzéssel is nehéz elhelyezkedni, az egyetem 0 segítséget ad ebben, és túl sok embert képeznek, amire nincs igény. Néhány oktató is emiatt félvállról veszi a dolgot, mert ennyi embert nem tud kezelni egyszerre.
 - A tananyagot, oktatók hozzáállását. Több (szakmai) gyakorlat kéne.
 - tárgyak rendszere, mikor mire van igény - valós szükség (bsc, msc szakokokn belül is:-)
 - a C tanszék léggömbje
 - kevesebb létszám, több gyakorlat
 - Szerintem kevesebb projekt kellene, nem félévente 10, hanem csak 1-2-3, ezek pedig lehetnének olyan projektek, amelyek valós problémákra alapulnak, nem kitalált dolgok, erre jó példa, ha pályázaton kell részt vennünk (ilyen is van de mivel mellette ott a másik 9 projekt, ezért egyikre sem tudjuk a maximumot nyújtani). Ezeket a projekteket úgy szervezném meg, hogy legyen lehetőség (időkeret) az egyetemen megvalósítani, hiszen így a csoportok könnyebben is össze tudnának dolgozni, illetve ha ott van a konzulens és bármikor lehet tőle kérdezni, az sokkal előrébb vinné a munkát (és nem pedig ahogy most van, hogy éjszaka megcsináljuk a projektet, feltöltjük, majd a konzulens véleményezi és

kész)

- fontos lenne a hallgatói létszámok csökkentése, mert ennyi tájépítészt nem képes felvenni a munkaerőpiac; növelni kéne az oktatók motiváltságát; növelni kéne a hallgatók motiváltságát, mert nagy részük jelenleg jövőkép nélkül vesz részt az oktatásban
- kisebb csoportokban való tanítás jobb lenne
- Kevesebb diák, több interakció, több gyakorlat, több kapcsolat a tanárokkal
- A mostani rendszer nagyon személytelen, tömegjellegű... az oktatók nem ismerik a hallgatókat és nem is motiváltak abban, hogy közelebb kerüljenek hozzájuk, és segítsenek az előrehaladásban.